

Sygn. akt III Cz 1838/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 stycznia 2018 r. w G.

sprawy z wniosku wierzyciela C. I. (...) w W.

przeciwko dłużnikowi A. G.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 14 lipca 2017 r., sygn. akt I Co 1116/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marcin Rak SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1838/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia 27 07 2017r. oddalił wniosek wierzyciela C. I. (...) w W. o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności załączonemu do wniosku tytułowi wykonawczemu, uznając, że nie zostały zrealizowane przesłanki przewidziane w art. 788 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **wierzyciel C. I. (...) w W.**, który wnosił o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku oraz zasądzenie na jego rzecz

od dłużnika zwrotu kosztów postępowania klauzulowego i zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Zarzucał, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono prawo procesowe, regulacje:

art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. polegające

na przekroczeniu przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów, braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego skutkujące przyjęciem,

że przedstawiony notarialnie sporządzony wyciąg z załącznika nr (...)

nie pozwala na stwierdzenie, iż podpisy stron na załączniku zostały urzędowo poświadczone, podczas gdy notariusz B. J. sporządzając wyciąg

z załącznika nr 1 do tej umowy poświadczył zgodność wyciągu z umową, pod którą podpisy poświadczył 22 02 2017 r. notariusz D. K. (1), a zatem przedłożony fragment załącznika stanowi wyciąg z przedmiotowej umowy, pod którą, jak stwierdził notariusz, podpisy zostały notarialnie poświadczone, wobec czego nie może budzić wątpliwości że podpisy zostały poświadczone także pod załącznikiem, albowiem załącznik nr 1 stanowi integralną część wspomnianej umowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wierzyciel domagając się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności tytułowi wykonawczemu powinien - zgodnie z regulacją art. 788 § 1 k.p.c. - wykazać dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym przejście na niego uprawnień wskazanych w tytule.

W przypadku dokumentów prywatnych wymóg ten jest dochowany wtedy, gdy z treści dokumentu opatrzonej urzędowo uwierzytelnionymi podpisami wynika przejście na wierzyciela praw stwierdzonych w tytule.

Skarżący, domagając się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności złożonemu tytułowi wykonawczemu, odwołał się do umowy sprzedaży wierzytelności z 22 lutego 2017 r.

W treści tej umowy nie skonkretyzowano jednak wierzytelności stanowiących jej przedmiot.

W tym zakresie umowa w postanowieniach ust. 4.1 odwołuje się do wierzytelności zindywidualizowanych w załączniku nr 1, a to w świetle przywołanej

na wstępie regulacji prawnej wymagało wykazania, że albo stanowił on element umowy fizycznie zamieszczony przed zawartymi w niej i poświadczonymi prawidłowo podpisami osób, albo przedłożenia go z urzędowo poświadczonym podpisami tych osób.

Z załączonego do wniosku poświadczenia notarialnego notariusza B. J. z dnia 19 05 2017r. (k- 61 akt) oraz z dołączonego do zażalenia oświadczenia notariusza D. K. (2) z dnia 24 07 2017r. (k- 91 akt)

wynika jedynie, iż powyższy załącznik stanowił element powyższej umowy,

lecz nie sprecyzowano w nich bliżej, gdzie został on fizycznie umiejscowiony w umowie (przed czy po podpisach).

Równocześnie zawarte w nim podpisy to w istocie skróty podpisu

tzw. parafy podpisu.

Nie wiadomo z nich zatem kto je złożył i co za tym idzie nie spełniają

one wymogów stawianych podpisom, wobec czego nie będąc nimi nie mogły one także

– co do zasady - zostać urzędowo poświadczone.

W tej sytuacji w materiale sprawy nie sposób przyjąć, iż skarżący wywiązał

się ze wskazanego powyżej obowiązku i jego wniosek jest nieuzasadniony.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu,

przez co zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397

§ 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło

do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie wierzyciela jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Marcin Rak SSO Henryk Brzykiewicz SSO Leszek Dąbek